

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010175
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4419010175.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Cvikovej a prísediacich Štefánie Zeleňákovskej a Márie Muchovej v trestnej veci obžalovaného V. V., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv148/17/4404 zo dňa 19.03.2019, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 13.05.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný V. V. narodený XX.XX.XXXX v N. D., trvale
bytom M. - K. B., W. X.. 1

je vinný, že

v období od mája roku XXXX do decembra 2015 v M. na L. V. číslo XX v byte bytového domu fyzicky a psychicky týral v spoločnej domácnosti s ním žijúcu svoju družku B. M., nar. XX.XX.XXXX ako aj jej maloletú dcéru M. M., nar. XX.XX.XXXX a to tým spôsobom, že tri až štyrikrát týždenne, súc pod vplyvom alkoholu, poškodenú B. M. fyzicky napádal údermi do hlavy, do rúk, do chrbta, vykrúcal jej ruky, vyhrážal sa jej, že ju vyhodí z balkóna, nadával jej česť a dôstojnosť znevažujúcimi výrazmi ako aj takými výrazmi na adresu jej detí, hovorieval jej, že je tam od toho, aby sa o neho starala, varila, prala a ležala pri ňom v posteli, požadoval od nej súlož a keď poškodená odmietla, vulgárne jej nadával, pričom dňa 04.07.2015, taktiež pod vplyvom alkoholu, počas hádky s poškodenou, obžalovaný túto chytil a potiahol k sebe, pričom poškodená sa držala detskej postieľky, ktorá sa prevrátila a vypadol z nej ich spoločný syn, ktorý začal plakať a z tohto dôvodu bola privolaná hliadka polície a tiež v uvedenom období najmenej dva až trikrát týždenne poškodenú maloletú M. M. za zlý prospech v škole trestal zatváraním do izby a odopieraním jej stravy, povolenie pozerat' televízor maloletou podmieňoval tým, aby mu táto masírovala nohy a chrbát, v opačnom prípade maloletej poškodenej prikázal zostať v izbe, čím poškodeným B. M., narodenou XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. nad S. č. XXX a maloletej poškodenej M. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., V. číslo XXXX/X, prechodne bytom Y. číslo XXX, spôsobil fyzické a psychické utrpenie, čo vyústilo do ich tajného odchodu zo spoločnej domácnosti

teda

týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, bezdôvodným odopieraním stravy a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas),

čím spáchal

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona v znení Zákona č. 174/2015 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona ako ani prirážajúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona), § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona na trest odňatia slobody 3 (tri) roky.

Podľa 51 odsek 1 Trestného zákona a za podmienok podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe sa ukladá probačný dohľad.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno i) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii.

Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona je obžalovaný povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 19.03.2019 pod sp.zn. 2Pv/148/17/4404 obžalobu na obvineného V. V. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

ako druh v presne nezistenom období od mája roku 2013 až do decembra 2015 v M., na L. V. číslo XX v byte bytového domu, v spoločnej domácnosti fyzicky a psychicky týral svoju družku B. M., narodenú XX.XX.XXXX, ako aj jej dcéru maloletú V.Š., narodenú v roku XXXX a to tým spôsobom, že keď bol pod vplyvom alkoholu, čo bolo asi tri až štyrikrát do týždňa, poškodenú B. M. fyzicky napádal údermi do hlavy, do rúk do chrbta, vykrúcal jej ruky, vyhrážal sa jej, že ju vyhodí, škaredo jej nadával, že je „kurva“, že má „vyjebané deti“, a hovorieval jej, že je tam od toho, aby sa o neho starala, varila, prala a ležala pri ňom v posteli, nútil ju do súložie, keď odmietala, tak jej vykrikoval, že je „kurva“, dňa 04.07.2015 po tom, čo mal znova vypité, sa pohádali, obvinený ju chytil a potiahol k sebe, pričom poškodená sa držala detskej postielky, ktorá sa prevrátila a vypadol z nej ich spoločný syn, ktorý začal plakať a následne bola privolaná hliadka polície a maloletú V.Š., narodenú v roku 2005 za zlý prospech v škole zatváral do izby a odopieral jej stravu, obe nútil, aby mu masírovali nohy a chrbát, vyhánal ich z bytu v M., V. č.XX, čím poškodeným B. M., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. nad S. č. XXX, a maloletej V.Š. narodenej v roku XXXX, trvale bytom M., V. číslo XXXX/X, prechodne bytom Y. číslo XXX, spôsobil fyzické a psychické utrpenie, napriek tomu, že k lekárskeму ošetreniu nikdy neprišlo, pričom strach z obvineného vyústil do ich tajného odchodu zo spoločnej domácnosti.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe a súd následne pristúpil k jeho výsluchu a vykonal dokazovanie aj výsluchom svedkov: B. M., W. M., Z. M., M. A., J. M., V. K. T., W. P. W., B. R., oboznámením obrazovo-zvukového záznamu z výpovede maloletej poškodenej M. M., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať a preto súd podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o jeho výsluchu z prípravného konania.

Obžalovaný vtedy vypovedal, že o maloletú M. bolo vždy dobre postarané, napriek tomu žobrala po ľuďoch, v škole sa neučila a klamala, za cukrík by urobila čokolívek. Pripustil, že s poškodenou B. M. sa pravidelne hádali, čo však považoval za bežné ako v každej inej domácnosti. Vyhlásil vtedy, že svoju partnerku a ani jej deti nikdy netýral, nezbil a ani sa im bitkou nevyhrážal. Obžalovaný nevedel vysvetliť, prečo maloletá M. z neho pociťovala strach, poprel, že by poškodené nútil masírovať nohy a chrbát. Na otázku, či maloletú zatváral do izby alebo jej prikázal, aby išla do izby, odpovedal, že ju poslal sa učiť, aby tam bola, pretože nosila zlé známky, ale z jeho strany išlo iba o výchovné opatrenie. Vypovedal, že jeho partnerka varila každý deň, M. dostávala do školy desiatu, ale nosila ju späť, kúpala sa podľa potreby a špinavo oblečená nechodila. Uviedol tiež, že počas spolužitia s poškodenou B. M. príležitostne požíval alkohol, a to víno a pivo, psychotropné látky neužíval. Poprel, že by svojej partnerke hovoril, že je tam preto, aby sa o neho starala, varila, prala a ležala pri ňom v posteli, rovnako ju nenútil do súložie a poprel, že by zakazoval dať maloletej M. stravu.

Poškodená B. M. v procesnom postavení svedka na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s obžalovaným žila v spoločnej domácnosti už 6 rokov pred obdobím, ktoré sa uvádza v obžalobe, ale od mája 2013 sa problémy v ich spolužití vystupňovali. Obžalovaný mal problém s alkoholom, keď bol pod vplyvom alkoholu, začal ju napádať, stalo sa, že obžalovaný ju chytil pod krk. Obžalovaný tiež užíval marihuanu a vtedy len ležal v posteli. Zvykol na ňu vykrikovať idúc s kamarátmi po ulici, z ktorého dôvodu sa veľmi hanbila. Obžalovaný jej vykrikoval, že je vyjebaná kurva a že má vykurvené deti. Keď bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu, nebolo možné mu ulahodiť, potom mu bolo teba masírovať nohy a chrbát, musela to robiť aj M., pokiaľ chcela pozerat' televízor, ktorý bol v obývačke a keď nechcela, obžalovaný ju poslal do izby. Podľa vyjadrenia poškodenej ku konfliktným situáciám medzi ňou a obžalovaným dochádzalo vtedy, keď bol pod vplyvom alkoholu. Po príchode z rannej smeny musel mať doma pivo, v opačnom prípade išiel von s kamarátmi, stávalo sa, že musela byť povolná v intímnej sfére, pretože keď odmietla, ihneď ju obviňoval, že niekoho má a keďže sa jej nechcelo neustále vysvetľovať a počúvať, podvolila sa, hoci nemala chuť na sex zvlášť vtedy, keď z partnera cítila alkohol. Poškodená frekvenciu konfliktov ustálila na 3 až 4-krát týždenne, pričom väčšinou išlo o slovné útoky, k fyzickým dochádzalo v čase, keď deti neboli doma, vytykal jej, že nič nerobí, hoci mala upratané, oprané aj navarené. Podľa poškodenej sa počas neprítomnosti detí v domácnosti stalo, že ju obžalovaný chytil pod krk na chodbe, vyvliekol ju na balkón a chcel ju z neho vyhodit', tiež sa stalo, že ich syn Z. plakal, tak ju buchol do chrbta s tým, prečo malý plače. Podľa poškodenej jej sem tam boli týmito útokmi spôsobené modriny, ale neriešila to v snahe mať v rodine pokoj. Políciu v jednom prípade volala jej dcéra M., a to v čase, keď mal ich syn Z. asi jeden rok, obžalovaný ju chcel vyhodit' z bytu, robil bordel, poškodená sa držala postielky, obžalovaný ju potiahol a Z. z postielky vypadol, ale ho zachytila, preto kričala svojej dcére, aby zavolała políciu, ktorá prišla a obžalovaného napomenuli. Poškodená vypovedala, že s obžalovaným sa hádali aj kvôli jej dcére M., ktorá nezjedla desiatu, ktorú jej dávali, hádzala ju do perináka, začala potajme chodiť k babke, ktorá jej dávala sladkosti a preto nejedávala desiatu, nechodila načas domov, zobrala peniaze určené na plienky, prestala sa učiť a zaujímalo ju všetko možné. Tiež sa stávalo, že prišla domov, tvrdila, že má urobené úlohy, pustili ju von a keď jej skontrolovali tašku, zistili, že úlohy nemá urobené a kričali preto na ňu. Poškodená vzťah obžalovaného k maloletej opísala ako dobrý vzťah, keď mal dobrú náladu, išli sa spolu bicyklovať a keď sa vrátili, štekali po sebe. Obžalovaný sa o prospech maloletej M. zaujímal iba vtedy, keď mal vypité, pričom požíval alkohol aj X až 6 dní v týždni. Obžalovaný za zlú známku v škole maloletú trestal tak, že musela byť iba v izbe, nemohla pozerat' televízor ani ísť von, čo však nebolo v každom jednom prípade, trvalo to asi 2 až 3 hodiny, pričom poškodená po tomto čase za ňou išla do izby a zistila, že z učiva, ktoré sa mala naučiť, nič nevie, potom začala vymýšľať, že potrebuje ísť na záchod, piť a podobne. Stalo sa tiež, že obžalovaný maloletej M. povedal, že pokiaľ sa nenaučí, nedostane jesť, ale obžalovaný potom odišiel a buď poškodená alebo jej dcéra M. jej zobrali jesť alebo ju k jedlu zavolali a potom sa znovu išla učiť. V čase, keď bol obžalovaný doma a maloletá bola hladná, zvyčajne jej dcéra M. zanesla potajomky chlebík alebo rožok. Obžalovaný na maloletú nemal neobvyklé požiadavky okrem masírovania, pričom keď chcela pozerat' televízor, obžalovaný jej to dovolil s tým, že môže pozerat', keď ho bude masírovať, čo sa stávalo asi trikrát do týždňa. Pokiaľ M. odmietla masírovať obžalovanému nohy, tento jej povedal, že televízor pozerat' nebude a poslal ju do izby. Maloletá M. sa poškodenej nezdôverovala, až pri psychologickom vyšetrení ku koncu cez školský rok sa dozvedela, že M. nechce byť u nich kvôli V., že ho nemá rada a že mu nechce masírovať nohy a psychologička poškodenej odporučila, aby s týmto niečo urobila, aby deti netrpeli. Poškodená situáciu vyriešila tak, že si zobrala pôžičku na účet svojej dcéry M., našli si byt v Nových Zámkoch a v januári 2016 sa odsťahovali v čase, keď bol obžalovaný v práci a tomuto napísala, že to takto ďalej nejde.

Súd na návrh prokurátora prečítal časť výpovede poškodenej B. M. z prípravného konania, kedy rozdielne vypovedala, že obžalovaný nútil maloletú M. masírovať mu nohy a chrbát, pričom táto to robiť nechcela a povedala jej to, tiež vypovedala, že obžalovaný na maloletú vykrikoval aj 5-krát do týždňa, že sa nevie učiť, správať, zatváral ju do izby a nútil ju masírovať mu nohy a chrbát a keď nechcela, vyhnal ju do izby, že nebude pozeráť televízor ani jesť, čo bolo asi 3 až 4-krát do týždňa.

Poškodená tieto rozpory vysvetľovala tým, že v tom čase si nemyslela, že keď obžalovaný na M. kričí alebo ju zatvára v izbe, že je to až také agresívne, ale s odstupom času to vyhodnocuje inak. Tiež vysvetľovala, že M. bola zatváraná do izby 2 až 3-krát týždenne za učenie a potom za to, že nechcela masírovať nohy, ale nebolo to vždy v rovnakej frekvencii.

Poškodená tiež vypovedala, že aktuálne sa s maloletou M. nestretáva, nakoľko jej otec jej v tom bráni a nemá k nej prístup ani cez sociálne siete, maloletá je aktuálne zverená do osobnej starostlivosti svojho otca. Podľa vyjadrenia poškodenej obžalovaný platí výživné na ich spoločného syna, po dlhšom čase sa stretli, keď bol za synom a boli spolu aj na jarmoku. Poškodená tiež vypovedala, že s obžalovaným boli aj rozídení, ale to bolo ešte pred májom 2013, tri týždne po obnovení spolužitia bolo dobre a potom sa to začalo znovu, pričom poškodená potvrdila, že obžalovaný sa dopúšťal voči jej osobe tých fyzických a verbálnych útokov, ktoré sú opísané v obžalobe.

Svedok W. M. (otec maloletej M. M.) na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že vie iba to, čo mu povedala jeho dcéra a síce, že ju zatvárali do izby a nedávali jej jesť, pričom nehovorila, či tak robila jej matka alebo obžalovaný a vyjadril svoj názor, že neverí, že je za všetko zodpovedný iba obžalovaný, ale zodpovednosť nesie aj jeho bývalá manželka. Vypovedal tiež, že maloletá M. mu hovorila, že musela obžalovaného masírovať, ale bližšie to nekonkretizovala a spomínala, že sa obžalovaného aj jej matky bojí.

Súd na návrh prokurátora prečítal výpoveď svedka z prípravného konania (a to tú po vznesení obvinenia obžalovanému), kedy rozdielne vypovedal, že po presťahovaní maloletej M. k nemu táto povedala, že bola obžalovaným bitá, tento ju mal vyháňať do izby, kde mala byť sama zatvorená, počas toho nedostávala jesť, dostala iba pohár vody, ktorý jej doniesli matka a sestra. Tiež vtedy vypovedal, že maloletá mu povedala i to, že musela obžalovanému masírovať nohy a chrbát, čo sa jej nepáčilo, ale robila to zo strachu, pretože obžalovaný bol agresívny, keď pil.

Svedok sa k prečítanej výpovedi vyjadril tak, že na polícii vypovedal pravdu, pričom dôvodil, že už uplynul dlhší čas a s dcérou sa už o tom nerozpráva.

Svedok na otázku obhajoby tvrdil, že na polícii vypovedal aj o výhradách voči starostlivosti matky o maloletú, fakt, že sa tieto skutočnosti v prečítanej zápisnici o jeho výpovedi nenachádzajú, vysvetľoval tak, že mu na polícii bolo povedané, že jeho bývalá manželka je v predmetnej veci ako svedok a preto sa pousmial nad tým, ako to celé otočila, pričom sama neurobila nič preto, aby takémuto správaniu zabránila. Vypovedal tiež, že maloletú má zverenú do osobnej starostlivosti od januára 2016, pričom ju mal vo faktickej starostlivosti asi mesiac pred rozhodnutím súdu. Podľa vyjadrenia svedka žiadal maloletú zveriť do jej osobnej starostlivosti už v minulosti, pretože mal výhrady k starostlivosti jej matky o ňu, ale nebolo mu vyhovené, pričom keď žiadal o zverenie dcéry do starostlivosti opätovne, povedal jej matke, že nebude musieť platiť výživné a vtedy táto súhlasila.

Svedkyňa Z. M. (stará matka maloletej M.) vo svojej výpovedi uviedla, že vnučka sa u nej v rozhodnom období zvykla zastaviť, keď išla zo školy, bola hladná a smädná, jej matka ju nevystrojila do školy, musela sa vychystať sama, chodila špinavá, deti sa jej posmievali, že smrdí a stále pozerala na hodiny, aby prišla na čas domov, pretože by ju jej matka zbila, pretože keď prišla neskoro, tak ju hrešila. Svedkyňa tvrdila, že vnučke desiatu nedávala, pretože ráno sa nezvykla zastaviť, vnučka jej nehovorila, že by ju niekto doma trestal, obmedzoval alebo sa k nej zle správal a svedkyňa tvrdila, že nemá vedomosť o tom, či obžalovaný požíval alkoholické nápoje.

Súd na návrh prokurátora prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne z prípravného konania zo dňa 06.09.2018, kedy rozdielne vypovedala, že sa jej vnučka sťažovala, že ju matka na príkaz obžalovaného zavrela do izby, pretože aj tá sa ho bála, že jej nedávali ani jesť a jesť jej nosili iba potajomky, keď o tom obžalovaný nevedel.

Svedkyňa k prečítanej výpovedi uviedla, že si nepamätá, či niečo také hovorila, ale zápisnicu si pred podpisom prečítala a určite si tie veci na polícii nevymyslela, nepamätá sa však, či jej o týchto skutočnostiach vnučka hovorila, ale pripustila to. Tiež uviedla, že začala hovoriť aj o starostlivosti matky o jej vnučku, ale povedali jej, že to sa nerieši.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj M. A. (dcéru poškodenej B. M. a súčasne sestru maloletej poškodenej M. M.), ktorá uviedla, že spolužitie jej matky s obžalovaným bolo spočiatku dobré, ale potom začal jej matke nadávať, piť a fetovať, matke hovoril, že má vykurvené deti, aj na ne hovoril nadávky, chodil domov opitý skoro každý deň a keď prišiel, muselo byť navarené a upratané. Tiež vypovedala o fyzických útokoch obžalovaného na jej matku, pričom opísala konkrétnu udalosť v čase, keď mal mať Z. prvé narodeniny, obžalovaný sa s jej matkou pohádali, obžalovaný bol opitý, nevedela povedať, či jej matku aj udrel, ale predpokladala, že sa na ňu aspoň zahnal, pretože jej matka sa chytila postieľky a Z. z tej postieľky vypadol. Matka na ňu kričala, aby zavolala políciu, čo aj urobila, policajti prišli, obžalovaného iba upozornili. Svedkyňa tvrdila, že iný útok nevidela, matka jej ale hovorila, že keď nebola doma a bola u tety, tak sa s obžalovaným pohádala, kvôli tomu, že bol opitý a vyhrážal sa jej, že ju vyhodí z balkóna. K správaniu obžalovaného k maloletej M. svedkyňa vypovedala, že keď M. prišla zo školy a nebola naučená alebo sa jej nechcelo učiť alebo sa obžalovanému niečo nepáčilo, zatváral ju do izby, nedával jej jesť alebo mu musela M. masírovať nohy. Bližšie opísala, že keď obžalovaný M. nakázal zostať v izbe a odišiel, buď išla zaniest' M. jedlo, ale ju zavolala jesť do kuchyne s tým, aby sa potom ihneď od izby vrátila, aby svedkyňa z toho nemala zle alebo aby sa obžalovaný s matkou nepohádali. Toto zatvorenie v izbe prebiehalo tak, že Viktória prišla zo školy okolo 16.00. hod, najedla sa, nechcela sa učiť a tak od 17.00. hod do 19.00. hod bola zatvorená, a to okrem toho, že sa nechcela učiť aj za zlé známky. Podľa vyjadrenia svedkyne musela M. obžalovanému masírovať nohy aj 3-4-krát do týždňa, keď odmietla, musela ísť ho izby, tiež jej hovoril, že je sprostá, že sa nechce učiť, a to jej hovoril v čase, keď bol opitý.

Na návrh prokurátora bola podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítaná výpoveď tejto svedkyne z prípravného konania z 12.09.2018, kedy vypovedala, že obžalovaný bol na M. zlý, pričom na to nemal dôvod, vyhrážal sa jej bitkou, raz ju aj udrel po hlave, zatváral ju do izby a nedal jej celý deň jesť ako trest za to, že ho nechce masírovať alebo sa zle učila, alebo neposlúchala. Keď obžalovaný odišiel, tak svedkyňa alebo jej matka M. dali tajne jesť, pretože sa všetci obžalovaného báli, nakoľko ich matku bil. Keď sa obžalovaný s jej matkou pohádali, tak ju zvykol zbit' a to tak, že dostala od neho facku na tvár, vykrúcal jej ruky, bil ju po chrbte, nadávky zo strany obžalovaného na jej matku boli asi každý deň, nadával jej slovami: „handra, špina, má vykurvené deti“, tiež ju dosť často bil, nevedela však uviesť presne, ako často jej matku bil, koľkokrát sa jej matka sťažovala, pretože veľakrát jej ani nepovedala, že dostala bitku. Svedkyňa nevedela o tom, že by obžalovaný M. zbil, len M. sa jej raz sťažovala, že od neho dostala po hlave. Svedkyňa vtedy vypovedala, že Viktória bola zatváraná do izby asi 2-3 krát do týždňa, niekedy aj častejšie. Svedkyňa tiež vtedy opísala aj incident s postieľkou tak, že obžalovaný pri hádke s jej matkou vystrájal, ako sa jej matka držala postieľky, tak ju prevrhol a malý Z. z nej vypadol, na veľký krik dobehla z kuchyne a potom volala políciu.

B. zistené rozdiely vysvetlila tak, že jej výpoveď na polícii je presnejšia, pretože udalosti sa stali už dávno a rada by na všetko zabudla, pričom tak na polícii ako aj pred súdom hovorila pravdu, ale na niektoré veci pozabudla.

Svedkyňa ďalej na otázky odpovedala, že jej vzťah k obžalovanému bol normálny, v čase začatia bývania v predmetnom byte si myslí, že iné osoby u nich nebývali, nepamätá sa, že by mávali návštevy, pričom ale ona cez prázdniny a víkendy zvykla chodiť k tete a cez týždeň bývala doma. Y. videla biť jej matku iba na Erikove prvé narodeniny. Svedkyňa uviedla, že Ivana Šendulová je priateľkou jej matky, ktorá k nim zvykla chodiť na návštevu a nevie o tom, že by s nimi bývala.

Svedkyňa J. M. vypovedala, že poškodená B. M. je jej priateľka, pričom sama videla, čoho je obžalovaný schopný, po byte mal poschovávanú marihuanu, tiež na nich vybehol, poškodenej hodil potkana na brucho, keď bola tehotná, hulákal po nich, M. zatváral do izby a kričal na ňu. Tvrdila, že s poškodenou sa stretávala takmer dennodenne, obžalovaný na poškodenú vrieskal, nadával jej, keď prišiel domov opitý za to, že nie je navarené, upratané, hoci to nebola pravda. Nie raz videla, ako obžalovaný udrel M. po hlave, chytil ju za nohy a nechal ju visieť dole hlavou, pretože neposlúchala. Vypovedala, že fyzické útoky obžalovaného na poškodenú B. M. priamo nevidela, ale poškodená sa jej sťažovala, že sa to s ním už nedá vydržať, stále po nich huláka a tiež jej povedala, že nie raz ju obžalovaný aj udrel. M. obžalovaný zavrel v izbe a keď odišiel, jej matka ju pustila von, pričom poškodená B. M. jej hovorila, že obžalovaný M. niekedy zatvoril aj na celý deň hlavne cez víkendy. Svedkyňa vypovedala, že obžalovaný alkohol požíval pravidelne a tiež ho videla fajčiť marihuanu. Tvrdila, že s poškodenou bývala v spoločnej domácnosti, ale to bolo v čase, keď žila s bývalým priateľom a v domácnosti poškodenej zvykla prespávať aj v čase, keď táto žila s obžalovaným.

Na návrh obhajoby súd prečítal časť výpovedí tejto svedkyne z prípravného konania, kedy vypovedala, že na začiatku spolužitia obžalovaného s poškodenou s nimi bývala v byte a po odšťahovaní sa od nich

k nim chodila 2 až 3-krát do týždňa, videla, ako obžalovaný fackoval a búchal po hlave obe deti - B. aj M., ich matke B. vykrúcal ruky.

Svedkyňa k zisteným rozporom uviedla, že pokiaľ ide o uvádzané bývanie s obžalovaným a poškodenou, toto nie je pravda a je to v zápisnici zle poznačené a pokiaľ ide o jej tvrdenie, že obžalovaný bil aj staršiu dcéru poškodenej B., už si na to nespomína, pričom táto ani často nebyvala doma, ale o správaní obžalovaného k M. a jej matke B. hovorila pravdu a to si určite pamätá. Svedkyňa tiež spomenula incident, keď jej poškodená spomínala, že obžalovaný vyhodil Z. z postieľky, ale konkrétnosti uviesť nevedela.

Svedkovia V. K. T. a W. P. W. (bývalí triedni učitelia maloletej M.) na hlavnom pojednávaní zhodne opísali maloletú ako veselú, komunikatívnu, bez konfliktov s rovesníkmi, pričom si na nej nevšimli žiadne známky nejakých rodinných problémov, stopy násillia alebo iné prejavy, ktoré by mali súvis s vyšetrovanou vecou. Obdobne nezaregistrovali ani žiadne nedostatky v hygiene maloletej, v zabezpečovaní desiaty, táto sa im ani nesťažovala.

Svedkyňa B. R. v konaní pred súdom vypovedala, že poškodená B. M. je jej priateľkou a súčasne je krstnou matkou jej dvom najmladším deťom. Tvrdila, že poškodená musela viackrát denne upratovať a videla na nej viackrát modriny, maloletú M. obžalovaný nebil, ale ju posielal do izby, pričom do domácnosti obžalovaného a poškodenej chodila aj niekoľkokrát týždenne. Obžalovaný podľa svedkyne poškodenú ponižoval, urážal, mal narážky na jej výzor, nevidela nikdy, že by obžalovaný poškodenú zbil, ale na poškodenej videla modriny, táto jej povedala, že ju zbil obžalovaný, ktorý zase prišiel opitý. Mala informáciu aj o tom, že u nich bola aj polícia, pretože bol agresívny, pričom následky fyzických útokov obžalovaného na poškodenej v tomto období videla určite 2-3 krát mesačne, o verbálnom ponižovaní zo strany obžalovaného jej poškodená hovorila veľmi často s tým, že sa to stávalo aj niekoľkokrát za týždeň. Maloletá M. musela byť zavretá v izbe, keď prišla, že niečo chce, obžalovaný ju poslal naspäť, pokiaľ bola na návšteve a obžalovaný bol doma, M. musela byť vždy v izbe, pričom svedkyňa aj hovorila, aby ju nechal pri nich, ale nedovolil to. Obžalovaný jej neuviedol žiadny dôvod, pre ktorý M. musela zostať v izbe, vymýšľal si rôzne dôvody, napr. zato, že nechala hračky a ceruzky v obývačke, neupratala si to alebo vyšla, že chce keksík, čo ho asi otravovalo a poslal ju naspäť. Svedkyňa tiež opísala incident, o ktorom sa dozvedela od poškodenej, keď za ňou prišla v lete a videla na nej modrinu, čo bolo v čase, keď mal Z. jeden rok a hovorila jej, že obžalovaný syna aj s postieľkou zhodil na zem.

Súd podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal časť výpovede tejto svedkyne z prípravného konania, kedy rozdielne vypovedala, že poškodená jej hovorila o tom, že bola obžalovaným fyzicky napádaná fackovaním aj údermi päšťou a vykrúcaním rúk, tiež že videla, ako M. obžalovaný posielal do izby s tým, že nedostane jesť, pričom vtedy tvrdila, že obžalovanému na také správanie nič nepovedala.

Svedkyňa k rozporom uviedla, že na vykrúcanie rúk zabudla a potvrdila, že obžalovaný Viktóriu do izby posielal s tým, že nedostane jesť, ale stalo sa i to, že M. vymýšľala, keď chcela vyjsť z izby, že chce jesť. Vysvetľovala tiež, že sa obžalovaného na toto správanie pýtala, ale nehovorila mu do toho.

Výpoveď maloletej poškodenej M. M. súd na hlavnom pojednávaní za podmienok podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku a § 135 odsek 4 Trestného poriadku oboznámil prehratím zvukovo - obrazového záznamu z výsluchu maloletej v prípravnom konaní.

Takto súd zistil, že maloletá poškodená opisovala jej spolužitie s ostatnými členmi domácnosti, starostlivosť o ňu zo strany matky s tým, že táto ju iba ráno zobudila do školy a ľahla si naspäť spať k bratovi Z., nemali žiadne jedlo, preto si nerobila jesť, matka jej vôbec nedávala mlieko, povedala jej, že kúpať sa má iba v nedeľu a celý týždeň musela nosiť tie isté veci, musela byť pri malom bratovi a tiež sa stalo, že musela viackrát čakať pred bytom na schodoch, pretože nikto nebol doma. Vypovedala tiež, že sa s matkou nechce stretávať ani s ňou bývať, pretože jej ubližovala a nestarala sa o ňu. Uvádzala, že keď v škole dostala zlú známku, tak ju obžalovaný a matka zavreli do izby na celý deň, dali jej iba jeden pohár vody, čo bolo asi 4-krát za týždeň. Keď obžalovaný odišiel, išla do kuchyne a chcela sa najesť, matka jej ale povedala, že aby rýchlo išla do izby, aby to obžalovaný nevedel. Pokiaľ si obžalovaný urobil dva chleby, jeden zjedol, druhý nechal, nakoniec jej ho matka doniesla a obžalovanému povedala, že ho zjedla ona. Vypovedala, že aj sestra M. jej potajomky nosila jesť, pod bundou jej doniesla chlieb a maloletá ho pod paplónom zjedla a niekedy jej jesť doniesla aj matka, keď obžalovaný nebol doma. Tiež uvádzala, že obžalovaný jej matku bil vtedy, keď bol opitý, obžalovaného sa maloletá bála, hlavne keď bol opitý, čo bolo každý deň. Maloletá vypovedala aj o tom, že ju obžalovaný zvykol za známky biť po hlave, tiež musela obžalovaného masírovať. Obžalovaného musela masírovať na nohách a na chrbte,

maloletá mala pritom zlý pocit, myslela si, že ju znásilní, ale bála sa ho celkovo, aj keď ho nemasírovala. Tvrdila, že obžalovaný jej nenadával, ale nadával jej matke do „kuriev, sprostá, kurva vyjebaná, hnusná“, obžalovaný sa zle správal iba k nej, k ostatným deťom nie, nemá ho rada, bojí sa ho, je sprostý, hnusný a mal by ísť na psychiatriu. Maloletá uviedla, že aj jej matka sa k nej správala zle, bila ju po zadku a po líci, matka sa obžalovaného bála.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj znalca V.. M. M. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý zotrval na záveroch svojho písomného znaleckého posudku s konštatovaním, že u obžalovaného nezistil závislosť na alkohole ani iných návykových látkach s tým, že tento netrpí ani inou závislosťou. Vysvetlil súčasne, že vysoká tolerancia požitého alkoholu vylučuje závislosť, obžalovaný na rozdiel od osôb závislých na alkohole, ktoré majú tendenciu zakrývať problém s alkoholom, rozprával otvorene. Tiež vysvetľoval, že frekvencia požívania alkoholu je iba jedným z kritérií, ktoré sa posudzujú pre záver o existencii závislosti a nie je jediným, pretože osoba môže byť pravidelným konzumentom alkoholu a nemusí byť od neho závislá.

Za podmienok podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku súd prečítal znalecký posudok V.. K. V., znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, ktorá v jeho záveroch skonštatovala, že osobnosť obžalovaného je disharmonicky štrukturovaná, menej diferencovaná, extrovertná, zúžená s plytším emočným prežívaním a zníženou empatiou, jeho schopnosť riešiť problémové situácie je oslabená, má tendenciu skôr k unikaniu pred zodpovednosťou, k potláčaniu, resp. negovaniu svojich ťažkostí a zistila u neho potrebu sebaapresadzovania, získania uznania, rešpektu, čo je však v protiklade so zníženým sebavedomím a oslabenou sebaistotou. Obžalovaný v situáciách, v ktorých sa cíti zneistený alebo nedostatočne rešpektovaný, môže prechádzať do direktívneho, hostilného správania, čo je pre neho spôsobom a snahou ochrániť sa pred ďalším možným znehodnotením, pričom si neuvedomuje možnú nevhodnosť a neprimeranosť takéhoto správania pre okolie, ťažko prijíma kritiku voči svojej osobe. Podľa znalkyne agresivita nie je dominantnou, resp. určujúcou osobnostnou črtou obžalovaného, tento sa ťažšie prispôsobuje spoločenským normám a zvykom. Pri páchaní trestného činu, pre ktorý je stíhaný, sa u obžalovaného mohlo prejavovať direktívne správanie s možným prechodom do agresivity, či už verbálnej alebo brachiálnej s cieľom získať rešpekt, uznanie, ktoré správanie mohlo byť zvýraznené užívaním návykových látok, ktoré mohli oslabiť vôľovú a racionálnu sebakontrolu obvineného a takéto správanie sa mohlo prejavovať aj v dôsledku slabej empatie a celkovo plytkého prežívania interpersonálnych vzťahov. Znalkyňa dospela k záveru, že miera a kvalita sebavedomia a sebaistoty obžalovaného je terapeuticky ovplyvniteľná, v prípade zlepšenia, navýšenia sebaistoty by sa u obžalovaného mohla znížiť potreba sebaapresadzovania a získavania rešpektu okolia direktívnym spôsobom a za terapeuticky ovplyvniteľnú tiež označila aj tendenciu obžalovaného k únikovým reakciám a mechanizmom, včítane užívania omamných a psychotropných látok. Podľa znaleckého posudku má obžalovaný problémy vytvoriť dlhodobý vzťah, zvládať rolu partnera a rodiča, v dôsledku zníženého sebavedomia si môže vyberať partnerky, ktoré samé nie sú schopné vytvárať plnohodnotné partnerské vzťahy, neverí, že by mohol získať osobnostne viac diferencovanú, atraktívnejšiu partnerku. Znalkyňa psychologickým vyšetrením nezachytila u obžalovaného znaky novej prítomnosti psychotického alebo procesuálneho ochorenia.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj znalkyňa V.. K. A., znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých, ktorá zotrvala na záveroch ňou podaného písomného znaleckého posudku a dodatku k nemu.

V tomto posudku vo vzťahu k maloletej poškodenej M. M. skonštatovala, že jej intelektová úroveň sa nachádza v pásme podpriemeru pri výraznej prevahe praktickej zložky nad verbálnou, jej osobnosť je infantilná, vo vývine s dobrým sebavedomím a sebahodnotením, emočne nezrelá a afektívne labilná, vyvíja sa disharmonicky, pričom dominujú neurotizácia, psychastenické obsesie, schizoidný a paranoidný vývin, depresívne a hypochondrické tendencie s prejavmi v oblasti emotivity a sociability. Maloletá je ovplyvniteľná, nerozhodná, neistá, domýšľavá, má tendencie unikať do fantazijného sveta (obraný mechanizmus). Potrebuje súhlas, uznanie a bezpodmienečné prijímanie svojho okolia, má ťažkosti v smere prispôbovania sa, korektného uchopenia sociálnej interakcie. Očakáva, že okolie sa bude správať podľa jej očakávaní a v prípade, ak tomu tak nie je, je podozrievavá a domýšľa si ohrozujúce scenáre, ktoré však nemajú racionálnu oporu. Znalkyňa dospela k záveru, že maloletá je schopná si zapamätať prežitú udalosť, avšak jej reprodukcie sú skreslené fantazijnou činnosťou a sklonomi k fabulácii prežitých udalostí, chce sa zapáčiť, získať pozornosť okolia, pričom si neuvedomuje možné následky svojho konania a svojich vyjadrení. Fantazijná činnosť maloletej je pre jej vek

netypická, snaží sa za každú cenu získať pozornosť, ktorú považuje dôkaz lásky voči nej, známky svedčiace pre psychopatologický podklad však znalkyňa nenašla. Znalkyňa u maloletej nezistila sklony ku konfabuláciám, avšak zistila fabulačné tendencie, domýšľavosť a pre jej vek neprimeranú fantazijnú činnosť, ktorá je zameraná na negatívne javy či možné zážitky, čo vedie k nadsadzovaniu a zveličovaniu prežitých udalostí. Na základe štruktúry intelektu ako i zhody vo výpovediach mala znalkyňa za to, že výpovede maloletej nesú znaky všeobecnej i špecifickej vierohodnosti. Znalkyňa tiež dospela k záveru, že v dôsledku dlhodobého, negatívneho, verbálne aj brachiálne agresívneho správania a konania obžalovaného v rodine došlo k prehĺbeniu disharmonického vývinu osobnosti v smere neurotizmu maloletej, v dôsledku čoho si vytvorila k matke ambivalentný až negatívny vzťah, na jednej strane tvrdí, že ju matka zastávala, no druhej strane ju viní za to, ako musela žiť, že ju pred obžalovaným neochránila. Ak bude maloletá žiť v harmonickom, neagresívnom, bezkonfliktnom prostredí, podľa znalkyne je predpoklad, že sa neurotizácie zbaví. Maloletá správanie obžalovaného voči nej v období, keď spolu žili v jednej domácnosti, prežívala ako ťažké príkorie, aktuálne v jej správaní a prežívaní známky svedčiace pre syndróm týranej osoby nenachádza.

Pokiaľ ide o poškodenú B. M. jej aktuálna intelektová úroveň je v rámci populačného priemeru v pásme hlbokého podpriemeru, jej osobnosť je málo štrukturovaná, simplexná, emočne nezrelá, rigidná so zníženým sebavedomím, no relatívne dobrým sebahodnotením a dobrou úrovňou frustračnej tolerancie. Jej osobnosť je disharmonická v zmysle neurotizmu, vyvíja nezrelé snahy o vnesenie poriadku do života, ktorým chýba konštruktívnosť, dostatočná podnikavosť a iniciatíva, aby ich dotiahla do očakávaného záveru, chcela by byť rovnocenná s opačným pohlavím, no vnútorne je presvedčená, že muži sú zvýhodňovaní, majú právo byť dominantní a ona nie je schopná sa vzoprieť či odporovať, je závislá na mužovi. Snaží sa zapôsobiť čo najlepším dojmom a ovládať vlastné pocity, v sociálne oblasti má adaptačné ťažkosti, je neistá, sama interakciu nezačína a nachádza sa u nej ťažký stupeň depresivity prejavujúci sa v oblasti afektivity a somatiky. Poškodená je schopná si zapamätať a reprodukovať prežité udalosti, resp. udalosti, ktorých bola svedkom, jej reprodukcie môžu byť skreslené mierne snahami zapôsobiť čo najlepším dojmom, vlastnou kompetentnosťou zvládať aj krízové situácie a tendenciami si svoje problémy nechávať pre seba. Znalkyňa vo výpovediach poškodenej nenašla sklony k skresľovaniu prežitých udalostí, avšak prítomné sú snahy vytesniť spomienky na dlhodobu stresujúce obdobie spolunažívania s obžalovaným, čo vedie k určitému bagatelizovaniu prežitého, psychopatológia v zmysle duševného ochorenia v štruktúre jej osobnosti nebola pozorovaná. Znalkyňa u poškodenej v štruktúre jej osobnosti nezistila znaky svedčiace pre tendencie k fabuláciám, konfabuláciám, či patologickému klamstvu a jej výpovede nesú znaky všeobecnej i špecifickej vierohodnosti. Podľa znalkyne poškodená nie je zvýšene sugestibilná, manipulovateľná či ovplyvniteľná inými osobami. Verbálne a brachiálne agresívne správanie obžalovaného pravdepodobne prispelo k prehĺbeniu jej depresivity a nedôvery voči mužom, keďže však nie je vystavovaná agresívnemu správaniu obžalovaného a za predpokladu, že bude žiť v bezkonfliktnom prostredí, tieto negatívne dopady postupne vymiznú. U poškodenej v jej správaní a prežívaní aktuálne nie sú prítomné známky svedčiace pre syndróm týranej osoby. Keďže poškodená sama pochádza z disharmonického matrimónia poznačeného alkoholizmom a málo emočne sýtenými vzťahmi v rodine, toto bolo pre ňu normou a vzhľadom na uvedené ako aj dobrú úroveň frustračnej tolerancie sa u nej nerozvinul syndróm týranej osoby.

Znalkyňa na hlavnom pojednávaní vysvetlila aj správanie sa maloletej pri jej výsluchu, keď sa v úvode usmievala a usmievala sa aj pri opisovaní možného znásilnenia jej osoby a to tak, že toto správanie korešponduje so zisteniami ohľadne osoby maloletej s tým, že táto sa snaží za každú cenu pritiahnúť na seba pozornosť, čo je odôvodnené tým, že v jej doterajšom živote sa jej nedostávalo toľko pozornosti a lásky a starostlivosti, koľko by potrebovala a tiež tomu, že jej osobnosť je simplexná s bohatou fantazijnou činnosťou, zodpovedajúcou výrazne nižšiemu veku. Takéto správanie maloletej podľa znalkyne môže byť aj istá forma obranného mechanizmu, keď dieťa opisované situácie obráti na srandu, pretože je to preň prijateľnejšie. Znalkyňa uviedla, že v čase, keď maloletú vyšetrovala, bola prítomná neurotizácia, ktorá však nebola spôsobená iba správaním sa obžalovaného k nej, ale jej základ bol položený oveľa skôr, maloletá je emočne labilná, čo sa prejavuje neprimeranou afektivitou, t.j. smeje sa v nevhodnej situácii a naopak plače v situácii, kedy by sa to neočakávalo. Uviedla tiež, že pri výsluchu maloletej bolo minimálne 4 až 5 osôb a táto si vyslovene užívala pozornosť, ktorá sa jej v tejto súvislosti dostávala. Znalkyňa tiež vysvetlila, že maloletá mala tendenciu zdôrazňovať to negatívne, čo sa jej malo stať, tresty za známky a iné, vracat' sa k tomu a upozorňovať na to, pričom pozitívne zážitky neuvádzala vôbec, ľahko ich zabudla. Maloletá však pri psychologickom vyšetrení aj okolnosti, ktoré sú predmetom vyšetrovania, opísala zhodne a súčasne zdôraznila, že vzhľadom na intelektovú výbavu maloletej je pravdepodobné, že dnes by si na mnohé detaily nespomenula vôbec, čo však súčasne súvisí aj so schopnosťou dieťaťa vytesniť negatívne zážitky. Maloletá pri psychologickom vyšetrení opísala

skutočnosti v podstate zhodne ako vo svojej výpovedi a vzhľadom na jej hlboko podpriemerné mnesticke funkcie by nebola schopná ich takto ako vymyslené rovnako zopakovať a opísať. V tejto súvislosti znalkyňa poukázala na fakt, že poškodené sa mali odsťahovať v mesiacoch január - február 2016, na polícii bola maloletá vypočutá v marci 2017 a u znalkyne 29.05., čo je skutočne relatívne dlhý čas a napriek tomu tieto skutočnosti maloletá uvádzala rovnako. Znalkyňa sa vyjadrila aj k spôsobu vedenia výsluchu maloletej, pri ktorej bola prítomná s tým, že pokiaľ pri výsluchu otázky vyhodnotí ako prehnane sugestívne alebo navádzajúce, prípadne by mala dojem, že dieťa je do nejakých odpovedí tlačené, do výsluchu zasiahne. Spôsob kladenia otázok dieťaťu závisí od jeho osobnosti a intelektu, čo sa však pri prvom kontakte nedá predpokladať, avšak v tomto prípade je maloletá simplexnou osobnosťou, jej reč je obsahom chudobnejšia a otázky jej treba naozaj klásť simplexne tak, aby ich pochopila. Poukázala súčasne na to, že pokiaľ je vypočúvané dieťa vo veku 9 až 11 rokov bez ohľadu na to, či je simplexné alebo nie, je potrebné ho naviesť pri výsluchu tak, aby vedelo, čo chceme výsluchom zistiť a pokiaľ aj otázka obsahuje slovo, ktoré chceme zistiť, neznamená to, že dieťa je otázkou navádzané na odpoveď.

Z rozsudkov Okresného súdu Nové Zámky vo veci starostlivosti o maloletú M. M. mal súd preukázané, že maloletá bola po rozvode rodičov zverená od osobnej starostlivosti matke, rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 7P/42/2016 z 14.03.2016, právoplatným dňa 24.03.2016, bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti otca.

Z listín, predložených OO PZ Šurany vyplýva, že dňa 04.07.2015 v čase o 23.30. hod. OO PZ M. preverovalo oznámenie B. M. o nezhodách s jej druhom V. V. na adrese Šurany, V. XX, kde hliadka zistila, že nedošlo k zraneniu žiadnej osoby, lekárske ošetrenie nikto nežiadal a vec bola vybavená napomenutím.

Zo správy ÚPSVaR Nové Zámky a súvisiacich úradných záznamov súd zistil, že už v roku 2013 otec maloletej M. žiadal zmenu umiestnenia maloletej z dôvodu, že jej nie je poskytovaná dostatočná starostlivosť, tento návrh však bol súdom zamietnutý. Úrad tiež riešil aj problémy ohľadne realizácie styku otca s maloletou. Následne došlo k zmene umiestnenia maloletej v roku 2016. Otec maloletej dňa 09.01.2017 úradu predložil správu z pedopsychiatrického vyšetrenia maloletej, z ktorej vyplýva, že jej bola za trest zo strany matky a jej druhu odopieraná strava, na základe čoho úrad doručil podnet na prešetrenie skutkového stavu OR PZ Nové Zámky.

Zo správy detského psychiatra V.. J. B. z 14.09.2016 súd zistil, že maloletá pri vyšetrení uviedla, že počas bývania u matky jej priateľ maloletú za zlú známku zatváral do izby a povedal, že celý deň nebude nič jesť a mama ju nechala hladovať.

Zo správ detského psychiatra V.. Q. X. súd zistil, že maloletá bola vyšetrená na doporučenie psychologičky V.. M. pre problémy v správaní, pričom maloletá v priebehu rozhovoru hovorila o nevhodnom správaní matkinho priateľa (musí očímovi masírovať nohy) o čom bola matka informovaná a táto potvrdila, že o správaní partnera vie.

Z ostatných dôkazov súd poukazuje na charakter trestnej činnosti, pre ktorú bol obžalovaný v minulosti uznaný vinným vo veciach Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/81/2013, 0T/71/2016 a 3T/118/2016, súvisiacich s požívaním alkoholu obžalovaným.

Vykovaným vyššie opísaným dokazovaním po vyhodnotení dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach a v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania súd dospel k záveru, že obžaloba bola na obžalovaného podaná dôvodne a obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku.

Napriek tomu, že obžalovaný spáchania žalovaného skutku popieral s tým, že sa fyzického násillia na poškodenú B. M. nedopúšťal a dochádzalo medzi nimi iba k bežným partnerským hádkam a tiež, že maloletú M. nenútil masírovať mu nohy a chrbát, neodopieral jej stravu a do izby ju iba posielal učiť sa ako formu výchovného opatrenia, súd mal túto jeho obranu vyvrátenú ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi.

Pokiaľ ide o časť žalovaného skutku, opisujúceho správanie obžalovaného k poškodenej B. M., a to jednak fyzické násillie ako aj verbálne nadávky česť a dôstojnosť ju znevažujúcimi výrazmi a ponižovanie, z tohto obžalovaného plne usvedčovala poškodená B. M., ktorá vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní opísala túto časť žalovaného skutku zhodne ako v prípravnom konaní a pokiaľ

niektoré detaily uvádzala rozdielne v porovnaní s výpoveďou v prípravnom konaní, tieto rozdielnosti pre súd hodnoverne vysvetlila. Poškodená na hlavnom pojednávaní opisovala konanie obžalovaného, ku ktorému došlo v dobe pred takmer 5 a pol rokmi a pre preto je podľa názoru súdu prirodzené aj vzhľadom na plynutie času, že vo výpovedi poškodenej došlo k určitým rozdielnostiam v opise niektorých detailov tohto správania sa obžalovaného k nej a tiež aj s poukazom na snahu poškodenej sa k týmto negatívnym zážitkom v jej živote nevracať (čo bolo skonštatované aj v znaleckom posudku zo psychologického vyšetrenia poškodenej). Poškodená tak pre súd hodnoverne opísala formy verbálne a fyzicky násilného konania obžalovaného voči nej, ku ktorým dochádzalo tri až štyrikrát týždenne, keď obžalovaný, súc pod vplyvom alkoholu, poškodenú fyzicky napádal údermi do hlavy, rúk a chrbta, vykrúcaním jej rúk, vyhrázaním sa jej vyhodením z balkóna, vynucovaním si súlože s poškodenou a tiež jej nadávajúc česť a dôstojnosť znevažujúcimi výrazmi a takými výrazmi na adresu jej detí. Poškodená tiež opísala aj konkrétny incident zo dňa 04.07.2015, kedy obžalovaný poškodenú počas hádky k sebe pritiahol, v dôsledku ktorého sa prevrátila postieľka s maloletým Z., ktorej sa poškodená zachytila. Na rozdiel od obžaloby poškodená netvrdila, že bola obžalovaným aj ona nútená masírovať nohy a chrbát v zmysel nátlaku obžalovaného s tým, že takúto činnosť vykonávala niekedy namiesto maloletej M., aby ju nemusela vykonávať ona.

Uvedené tvrdenia poškodenej však neboli jediným obžalovaného usvedčujúcim dôkazom napriek tomu, že s výnimkou incidentu zo dňa 04.07.2015, sa ostatných fyzických útokov obžalovaný dopúšťal v čase, keď sa s poškodenou nachádzali doma o samote. Pokiaľ ide o incident zo dňa 04.07.2015, verziu poškodenej podporuje nielen výpoveď svedkyne M. A., ktorá registrovala hádku obžalovaného s poškodenou a reagovala na krik poškodenej, ktorá žiadala privolať políciu a následne i videla prevrhnutú postieľku, ale nepriamo aj výpoveď svedkyne B. R., ktorej poškodená o tomto incidente hovorila a v konečnom dôsledku aj záznam OO PZ Šurany z uvedeného času, ktoré potvrdzujú, že na mieste riešili nezhody medzi obžalovaným a poškodenou a tento vyriešili pohovorom. Pokiaľ ide o ostatné formy fyzického násillia obžalovaného voči poškodenej, o týchto nepriamo vypovedala nielen svedkyňa M. A., ktorá sa o nich dozvedela od poškodenej -svojej matky, ale aj svedkyňa J. M., ktorej sa rovnako poškodená zdôverila a tiež aj svedkyňa B. R., ktorá na poškodenej i registrovala modriny. Všetky tieto svedkyne pritom súčasne zhodne potvrdzovali vulgárne správanie sa obžalovaného k poškodenej, a to aj v ich prítomnosti, keď tento voči nej používal hrubé nadávky a nadávky aj na adresu jej detí s tým, že obžalovaný bol verbálne agresívny v stave ovplyvnenom požitím alkoholu, ktorý konzumoval často, svedkyne M. A. a B. R. tiež potvrdzovali požívanie marihuany obžalovaným.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie V. K. A. pritom vyplýva, že poškodená nemá sklony k skresľovaniu prežitých udalostí, táto je schopná si zapamätať a reprodukovať prežité udalosti, resp. udalosti, ktorých bola svedkom a aj zo psychologického hľadiska nesú jej výpovede znaky všeobecnej a špecifickej vierohodnosti.

Súd nemal žiadne pochybnosti o poškodenou uvádzaných formách verbálneho a fyzického násillia obžalovaného voči nej aj preto, že toto v podstate vo svojej výpovedi potvrdila aj samotná maloletá M. M., ktorá uviedla, že obžalovaný jej matku bil, nadával im a že tohto sa bála nielen ona, ale aj jej matka.

Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že spolužitie obžalovaného zjavne nebolo ideálne a sprevádzané iba bežnými partnerskými hádkami tak, ako tvrdil obžalovaný, keďže z vykonaného dokazovania vyplýva, že poškodená v minulosti, t.j. ešte pred obdobím uvedenom v žalovanom skutku, spolužitie s obžalovaným ukončila a toto bolo z jej strany obnovené iba v dôsledku príslubu zmeny v správaní obžalovaného, ktorá však trvala iba istý čas a následne od mája 2013 sa obžalovaný začal k poškodenej správať spôsobom, ktorý sa mu kladie za vinu podanou obžalobou.

V neposlednom rade súd poukazuje aj na spôsob ukončenia spolužitia s obžalovaným zo strany poškodenej, ktoré sa zrealizovalo tajne, v čase neprítomnosti obžalovaného, a to dokonca za pomoci aj otca maloletej M. a priateľky poškodenej J. M.. K tomuto pritom došlo v mesiaci december 2015, t.j. v podstate bezprostredne na to, ako bola maloletá M. psychiatricky v novembri 2015 v sprievode matky vyšetrená u V. X. v N., počas ktorého vyšetrenia maloletá hovorila o nevhodnom správaní sa obžalovaného k nej, čo bolo psychiatrom matke oznámené a ktorá potvrdila, že o tomto vedomosť má. Z uvedeného preto pre súd vyznelo vierohodne tvrdenie poškodenej B. M., že výsledky tohto vyšetrenia maloletej boli v konečnom dôsledku impulzom k rozhodnutiu ukončiť jej spolužitie s obžalovaným. Poškodená tak reagovala na situáciu v čase, keď sa aktuálne neprešetrovali rodinné pomery maloletej

M. a preto podľa názoru súdu (okrem už vyššie uvedených dôvodov k záverom o vierohodnosti výpovede poškodenej) neobstojí argument obhajoby, že poškodená o fyzickej a verbálnej agresii obžalovaného vypovedala iba preto, že sama bola podozrivá zo zanedbávania starostlivosti o maloletú, prípadne iného jej správania sa k nej a v snahe vyvinieť sa z prípadnej zodpovednosti zaň.

Pokiaľ ide o časť skutku obžaloby, ktorá sa týkala správania sa obžalovaného voči maloletej M., túto mal súd preukázanú obžalovaného plne usvedčujúcou výpoveďou maloletej. Maloletá uviedla, že do izby bola zatváraná asi štyrikrát týždenne, uviedla síce, že ju zatvárali obžalovaný aj s jej matkou, pričom jej nedávali jesť, na druhej strane ale vypovedala tak, že pokiaľ vyšla z izby, matka ju poslala naspäť s tým, aby obžalovaný nevidel, že je vonku z izby, potajomky jej stravu nosila jej sestra ale aj matka a tiež matka zvykla zobrať na seba, že zjedla niečo zo stravy obžalovaného, hoci to zjedla maloletá. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ išlo o zotrvanie maloletej v izbe, išlo o príkaz obžalovaného, nie poškodenej B. M., čo súčasne korešponduje zo závermi znaleckého psychologického posudku, že maloletá primárne svoju matku vinila za to, že takémuto konaniu nezabránila. Maloletá tiež vypovedala aj o tom, že obžalovaného musela masírovať, z čoho mala zlý pocit.

Súd nevzhliadol v spôsobe vedenia výsluchu maloletej žiadne také pochybenia, ktoré by mali za následok jeho nepoužiteľnosť v konaní pred súdom, ako ani rozpor s ust. § 132 odsek 2 Trestného poriadku. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že vypočúvanou osobu bola maloletá v tom čase vo veku necelých 12 rokov ku skutočnostiam, týkajúcim sa jej osoby v čase, keď mala 8 až 10 rokov a s výrazným časovým odstupom a súčasne maloletá osoba s intelektovou úrovňou v pásme podpriemeru tak, ako vyplynulo následne zo znaleckého psychologického posudku. Aj v kontexte so znaleckým posudkom tak podľa názoru súdu bolo na mieste maloletej klásť otázky spôsobom, primeraným jej intelektovej úrovni, veku a okolnostiam, ku ktorým bola vypočúvaná zvlášť za stavu, že v prejednávanej veci má postavenie obzvlášť zraniteľnej obete. D. V. A. pritom vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní pre súd odborne presvedčivo vysvetlila správanie sa maloletej pri tomto výsluchu (na obrazovo-zvukovom zázname pozorovateľné usmievanie sa pri výpovedi, prípadne smiech pri opise znásilnenia) tak, ako je vyššie uvedené. Znaleckým psychologickým posudkom znalkyne Mgr. A., o ktorého správnosti súd nemal žiadne pochybnosti, u maloletej síce bola zistená veku neprimeraná fantazijná činnosť a fabulačné tendencie, zamerané na negatívne zážitky, vedúce k nadsadzovaniu a zveličovaniu opisu prežitých negatívnych udalostí, znalkyňa však aj v kontexte intelektu aj zhody opisu rozhodujúcich skutočností maloletou pri výsluchu a psychologickom vyšetrení dospela k záveru o všeobecnej a špecifickej vierohodnosti výpovede maloletej.

Aj súd považoval výpoveď maloletej M. za vierohodnú, nakoľko vo vzťahu k opisu správania sa obžalovaného k nej nebola jediným usvedčujúcim dôkazom. Skutočnosť, že obžalovaný prikazoval maloletej zotrvať v izbe bez možnosti poskytnutia jej stravy, ako formu trestu za zlé známky alebo nevhodné správanie, totiž potvrdila vo svojej výpovedi nielen jej matka a v tejto veci tiež poškodená B. M., tiež sestra maloletej M. A., ale aj svedkyne B. R. (dokonca sa obžalovaného aj pýtajúc na dôvod takéhoto správania) a J. M. a tiež aj otec maloletej W. M. v prípravnom konaní, ktorému maloletá povedala, že obžalovaný ju zatváral do izby, nedostávala jesť ale iba pohár vody, ktorý jej priniesli jej matka alebo sestra. Otec maloletej tiež potvrdil, že maloletá mu povedala, že musela obžalovanému masírovať nohy a chrbát. Z výpovede poškodenej B. M. a M. A. pritom vyplýva, že obžalovaný touto od maloletej požadovanou činnosťou podmieňoval to, aby mohla pozeráť televízor, v opačnom prípade musela byť vo svojej izbe. Z týchto súdom uvedených dôkazov preto vyplýva, že tvrdenia maloletej o jej zatváraní do izby obžalovaným, odpieraním jej za tohto stavu stravy a nútenie ju masírovať mu nohy a chrbát nie sú výsledkom fantazijnej činnosti maloletej, ktorú znalkyňa zistila v rámci znaleckého psychologického vyšetrenia, ale zodpovedajú skutočnosti a teda opisujú skutočne maloletou prežité správanie sa obžalovaného k nej. Skutočnosť, že maloletá sa po prvý krát zdôverila až pri psychiatrickom vyšetrení v novembri 2015 a ani okolie, vrátane pedagógov si nevšímalo žiadne známky takejto formy psychického násillia, páchaného na maloletej, podľa názoru súdu plne zodpovedá charakteru tejto trestnej činnosti, ktorá je trestnou činnosťou latentnou, skrytou a nie za každých okolností pozorovateľnou okolím obete.

Neobstojí obrana obžalovaného, že vo vzťahu k jeho príkazu, aby maloletá zostala v izbe, z jeho strany išlo o výchovné opatrenie v rámci jeho povinností podieľať sa na výchove maloletej ako dieťaťa svojej družky. Podľa názoru súdu je absurdné odstraňovať nedostatky v učení dieťaťa vo veku 8 rokov (a navyiac so zistenou intelektovou úrovňou ako v prípade maloletej) a v plnení jeho školských povinností

prikázaním zotrvať mu izbe do vtedy, kým sa samo nenaučí, prípadne si neurobí domáce úlohy bez akejkoľvek súčinnosti, primeranej pomoci a pozitívnej motivácie a spoliehať sa na to, že samo zvládne problémy s učením a sústredením a tak samé dosiahne možnosť izbu opustiť, dokonca dostať stravu. Tak, ako vyplýva z hore uvedeného dokazovania, obžalovaný prikazoval maloletej v izbe zotrvať nie iba ako formu trestu za zlé vyučovacie výsledky alebo správanie, ale aj v tých prípadoch, ak odmietla obžalovaného masírovať na nohách a chrbte, ktorý jej týmto dokonca podmieňoval možnosť pozeráť televízor. Napriek tomu, že maloletá vo svojej výpovedi jednoznačne vylúčila zo strany obžalovaného akýkoľvek náznak sexuálne motivovaného správania a také neopisovali ani vypočutí svedkovia a nevyplýva ani zo žiadnych iných dôkazov, podľa názoru súdu je prirodzené, ak maloletej bolo takáto činnosť nepríjemná a odmietala ju vykonávať, keďže dotýkanie sa iného ľudského tela nepochybne má intímny charakter a navyiac sa týkala osoby, ktorá dokonca nie je rodičom ani súrodcom maloletej, ale partnerom jej matky.

Uvedené správanie obžalovaného vo vzťahu k maloletej poškodenej ako aj vo vzťahu k poškodenej B. M. spôsobovalo týmto poškodeným psychické utrpenie, čo jednoznačne skonštatovala u oboch aj znalkyňa z odboru psychológie Mgr. A. a brachiálne agresívne správanie obžalovaného voči poškodenej B. M. tejto spôsobilo aj utrpenie fyzické. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že zo strany obžalovaného nešlo o ojedinelé také správanie, ale pravidelne sa opakujúce, dokonca niekoľkokrát týždenne v žalovanom období voči obom v tejto veci poškodeným, čím bola splnená podmienka potrebnej sústavnosti a trvácnosti pre posúdenie skutku ako trestného činu podľa § 208 Trestného zákona s tým súčasne, že takéto obžalovaným páchané násilie v období od mája 2013 do decembra 2015, t.j. v období viac ako 2 a pol roka bolo nepochybne páchané po dlhší čas v zmysle ust. § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Pokiaľ obhajoba poukazovala na absenciu úmyselného zavinenia obžalovaného s poukazom na závery znaleckého psychologického posudku V.. V., súd je toho názoru, že zo záverov znaleckého posudku jednak takýto záver ani nevyplýva a súčasne ani vyplývať nemôže, pretože existencia zavinenia a jeho formy je otázkou právnou, ktorú je oprávnený riešiť jedine súd a nie znalec. Súd v tejto súvislosti osobitne poukazuje na fakt, že pokiaľ u obžalovaného nebolo konštatované vymiznutie, prípadne zníženie ovládacích alebo rozpoznávacích schopností (v prejednávanej veci pritom skúmanie duševného stavu obžalovaného nebolo absolútne indikované nielen znaleckým psychologickým vyšetrením ale ani znaleckým psychiatrickým dokazovaním k jeho prípadnej závislosti na alkohole a návykových látkach), nemožno o absencii úmyselného zavinenia ani len uvažovať v prípade fyzického násillia, ktorého sa obžalovaný dopúšťal na poškodenej M. (t.j. pri jej udieraní, vykrúcaní jej rúk) a obdobe ani vo vzťahu k násilliu psychickému tak, ako mu bolo toto kladené za vinu v prejednávanej veci. Iba pre úplnosť súd zdôrazňuje, že znalkyňa V.. V. sa v znaleckom posudku nevyjadrovala k schopnosti obžalovaného rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť (zodpovedanie ktorej otázky by ani nebola oprávnená z hľadiska svojej odbornosti riešiť), ale vyjadrovala sa o neuvedomení si obžalovaným možnej nevhodnosti a neprimeranosti správania pre okolie, pokiaľ opisovala jeho osobnostné charakteristiky všeobecne pri zistení jeho potreby sebaapresadzovania sa, získania rešpektu a v situáciách neistoty s tým, že v prejednávanej veci posudzované správanie sa obžalovaného bolo potenciálne (t.j. možné) vyvolané zníženým sebavedomím, oslabenou sebaistotou a nedostatočnou empatiou a navyiac zvýraznené pozitívmi návykových látok a nie v dôsledku duševnej poruchy, ktorú znalec psychiater dokonca vylúčil.

Pre vyššie uvedený záver súdu postačovalo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie, vykonanie iných dôkazov súd pre svoje rozhodnutie nepovažoval za potrebné.

Obhajoba navrhla na hlavnom pojednávaní doplniť dokazovanie o nasledovné dôkazy:

- vypočuť svedka Bc. C. S., ktorá je podpísaná za ÚPSVaR Nové Zámky na väčšine správ tohto úradu, a to jednak k obsahu týchto záznamov a jednak za účelom ustálenia vzťahov v rodine s tým, že súčasne ide o osobu, ktorá podpisovala aj podnet na začatie trestného konania,
- vypočuť ako svedka J. D. z OR PZ Nové Zámky k okolnostiam jeho operatívneho zisťovania, z ktorého vyplynulo podozrenie zo spáchania trestného činu iba voči obžalovanému v rozpore s podaním, ktoré smerovalo aj voči B. M. a teda za účelom vysvetlenia, z akého dôvodu sa z hlavnej podozrivej stala poškodená,
- vypočuť ako svedkov mjr. J.. B. K. a kpt. A. A. k podozreniu z kopírovania zápisníc všetkých svedkov v tejto veci, keď svedkovia v zápisniciach o ich prepočutí uvádzajú doslovne tie isté skutočnosti ako v predchádzajúcich výpovediach aj s gramatickými chybami, tiež za účelom zistenia, z akého

dôvodu neboli znalkyni V. A. predložené všetky podklady z vyšetrovacieho spisu a tiež k okolnostiam neprotokolovania všetkých svedkov W. M. uvádzaným skutočnostiam,
- vyžiadať kompletnú spisovú informáciu o prejednávanej veci z ÚPSVaR Nové Zámky, na základe ktorej mal byť vyhotovený podnet úradu na preverenie podozrenia zo spáchania trestného činu,
- vypočúť svedkov W. S., V. S. a J. R., ktorí boli v rozhodnom čase v pravidelnom a častom kontakte s obžalovaným a poškodenými, sú svedkami vzťahu obžalovaného a poškodenej B. M. a rovnako poznajú aj vo veci vypočuté svedkyne - priateľky poškodenej B. M..

Pokiaľ ide o poznatky ÚPSVaR Nové Zámky vo vzťahu k poskytovaniu starostlivosti maloletej M., tieto podľa názoru súdu dostatočne vyplývajú z tých listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu ako relevantné k predmetu tohto konania. Všetky ostatné skutočnosti týkajúce sa rodinných pomerov maloletej boli predmetom konania vo veci starostlivosti o maloletú M., vedeného Okresným súdom Nové Zámky ako poručenským súdom na riešenie týchto otázok kompetentným a preto súd nepovažoval za potrebné zadovážovať kompletnú spisovú dokumentáciu úradu ani vypočúvať jeho pracovníčku Bc. S., a to ani k okolnostiam týkajúcim sa podávania podnetu, ktorý inicioval začatie trestného konania v tejto veci, ktorým podaním podnetu si úrad splnil svoju zákonnú povinnosť a jeho prešetrenie bolo následne plne v kompetencii orgánov prípravného konania.

Z obdobným dôvodom súd nepristúpil k výsluchu J. D. z OR PZ Nové Zámky k okolnostiam jeho operatívneho zisťovania, ktorý výsluch navrhla obhajoba. Vo vzťahu k odmietnutiu vykonania tohto navrhovaného dôkazu súd osobitne zdôrazňuje, že „pánom prípravného konania“ je prokurátor, ktorý jediný s konečnou platnosťou v prípravnom konaní vyhodnocuje dôvodnosť začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia konkrétnej osobe a súčasne je povinný stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvie. Za tohto stavu preto súd v konaní o podanej obžalobe považoval za absolútne irelevantné vypočúvať operatívneho pracovníka polície ako svedka na hlavnom pojednávaní k okolnostiam jeho operatívneho zisťovania, výsledky ktorého boli v nadväznosti na dôvodnosť začatia trestného stíhania hodnotené vyšetrovateľom a následne prokurátorom. V tejto súvislosti súd obhajobe dáva do pozornosti tzv. obžalovací zásadu, vyplývajúcu z ust. § 278 odsek 1 Trestného poriadku, ktorá limituje rozhodovaciu právomoc súdu v konkrétnej prejednávanej veci a teda aj bezvýhradne určuje predmet trestného konania pred súdom s tým, že týmto je konkrétny skutok, opísaný v obžalobnom návrhu prokurátora a majúci byť spáchaný konkrétnou osobou - obžalovaným. Z týchto dôvodov súd nie je oprávnený sa zaoberať akýmkoľvek iným skutkom obžalovaného, pre ktorý na neho nebola podaná obžaloba ako ani skutkom inej osoby než obžalovaného. Keďže aj v rozpore s touto základnou zásadou trestného konania obhajoba navrhovala vypočúť ako svedka operatívneho pracovníka OR PZ Nové Zámky J. D., súd aj tento návrh obhajoby odmietol.

Pokiaľ obhajoby navrhovala vypočúť ako svedkov J. B. K. a kpt. A. A., súd najskôr dáva do pozornosti obhajobe, že v prejednávanej veci nie je predmetom trestného konania „podozrenie z kopírovania zápisníc o výsluchoch svedkov“, aj ku ktorej skutočnosti obhajoba svedkov navrhovala vypočúť. Pokiaľ ide o spôsob protokolácie výpovedí svedkov v prípravnom konaní, tento môže byť za istých okolností významný v konaní pred súdom, ktoré konanie je ale založené na zásade bezprostrednosti a ústnosti a súd tak pri rozhodovaní môže prihliadať iba na tie skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa iba o dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní (§278 odsek 2 Trestného poriadku). V zmysle týchto zásad súd svedkov vypočúval na hlavnom pojednávaní, prihliadal preto na tie skutočnosti, ktoré uviedli na hlavnom pojednávaní a súčasne ich v prípade rozporov konfrontoval s ich výpoveďami z prípravného konania, a to výlučne tých, ktoré boli realizované po vznesení obvinenia. V nadväznosti na vyššie uvedený návrh obhajoby na doplnenie dokazovania tak súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vôbec neprihliadal na obsah výpovedí svedkov z prípravného konania zo štádia pred vznesením obvinenia, tieto na hlavnom pojednávaní nečítal a preto ani neporovnával so žiadnou z neskorších výpovedí svedkov. Pokiaľ boli jednotliví svedkovia, ktorých výpovede z prípravného konania po vznesení obvinenia boli čítané postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, vyzvaní, aby sa vyjadrili k rozdielom v ich výpovedi na hlavnom pojednávaní a touto prečítanou výpoveďou, ani jeden z týchto svedkov sa nevyjadril, že by prečítané skutočnosti z ich výpovede neuviedol pred vyšetrovateľom, naopak, potvrdzovali, že takýmto spôsobom vypovedali, tieto skutočnosti si nevymysleli, poukazovali na plynutie času a pokiaľ sa nejaké diskrepancie vyskytli, tieto sa pokúšali vysvetliť. Pokiaľ prečítaná výpoveď svedka Patrika M. z prípravného konania (a čítaná z dôvodu rozporov s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní tak, ako je vyššie uvedené) neobsahuje podľa neho ním pred vyšetrovateľom uvádzané jeho výhrady k poskytovaniu starostlivosti o maloletú M. zo strany jej matky (pričom takto odpovedal na otázku obhajoby), sám svedok uviedol na hlavnom pojednávaní aj dôvod - a síce, že mu bolo vyšetrovateľom uvedené, že sa trestné stíhanie nevedie voči matke

maloletej, ktorá je v tejto veci rovnako poškodenou. Vzhľadom na predmet trestného stíhania, v tom čase vymedzený uznesením o vznesení obvinenia a v ktorom mala B. M. už postavenie poškodenej, bol podľa názoru súdu tento zásah vyšetrovateľa do výsluchu svedka s tým, aby vypovedal k predmetu konania, plne na mieste a v súlade s Trestným poriadkom. Preto súd odmietol aj tieto obhajobou navrhované výsluchy svedkov.

Pokiaľ ide o návrh obžalovaného z 19.02.2021 na vypočutie svedkov W. S., V. S. a J. R., tento bol zjavne podaný v rozpore s riadne obžalovanému a jeho obhajcovi doručenu výzvou súdu podľa § 240 odsek 3 Trestného poriadku, keďže z obsahu tohto návrhu na doplnenie dokazovania je zrejmé, že obhajobe tieto dôkazy museli byť známe už v čase doručenia predmetnej výzvy súdu. Z tohto dôvodu a majúť súčasne dopĺňanie dokazovania o tieto výsluchy pre svoje rozhodnutie za nepotrebné (nakoľko mal všetky rozhodujúce skutočnosti, potrebné pre svoje rozhodnutie, preukázané ostatnými dôkazmi, vykonanými na hlavnom pojednávaní tak, ako ej vyššie uvedené), aj uvedený návrh obhajoby odmietol.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti súd dospel k záveru o vine obžalovaného na to skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku s tým, že obžalovaný týmto protiprávnym konaním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona v znení zákona č. 174/2015 Z.z. s poukazom na ust. § 138 písmeno b) Trestného zákona pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu, chráneného Trestným zákonom, ktorým je záujem na ochrane určitej kategórie osôb pred domácim násilím tak, že týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, bezdôvodným odopieraním stravy a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas). Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkami jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej.

Súd na rozdiel od obžaloby skutok kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného v čase jeho spáchania, nakoľko neskorší zákona nie je podľa posúdenia súdu pre obžalovaného priaznivejší.

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovaného súdu zistil, že obžalovaný je zamestnaný, pričom jeho súčasným zamestnávateľom je hodnotený ako zodpovedný pracovník s povestou veselého a nekonfliktného človeka, obdobne bez akýchkoľvek negatívnych poznatkov obžalovaného hodnotil aj jeho predchádzajúci zamestnávateľ J. SK s.r.o. M.. Obžalovaný má evidenciu priestupkov evidované výlučne priestupky na úseku cestnej dopravy, z roku 2017 a 2020. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa v minulosti opakovane dopustil rôznorodej úmyselnej trestnej činnosti a hoci sa vo všetkých prípadoch registrovaných jeho odsúdení na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, uvedenou fikciou nezanikla skutočnosť, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil. Obžalovaný sa majetkovej trestnej činnosti dopustil v prípade, riešenom Okresným súdom Nové Zámky pod sp.zn. 3T/68/2000 ešte ako mladistvý a následne bolo vo veci Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 2Pv/420/2009 u neho podmienčne zastavené trestné stíhanie pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, v skúšobnej dobe ktorého sa osvedčil. Vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/52/2004 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. Obžalovaný sa tiež v dvoch prípadoch dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, pričom v prvom prípade bol z neho uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/81/2013 z 24.05.2013, v ten istý deň aj právoplatným (skutok zo dňa 22.02.2013) a v druhom prípade trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 0T/71/2016 z 17.07.2016, právoplatným dňa 17.07.2016 (skutok zo dňa 14.07.2016), za čo mu uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 24 mesiacov, v ktorej sa osvedčil a tiež zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov, ktorý tak vykonal dňa 17.07.2020 a teda aj v uvedenej veci sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil pod vplyvom alkoholu dňa 16.05.2016 neoprávneným vniknutím do bytu v tejto veci poškodenej Silvie M. a jej vtedajšieho partnera, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 1 rok s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, v ktorej sa osvedčil.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ako ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, keďže vo všetkých prípadoch jeho predchádzajúcich odsúdení sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený a z ktorého dôvodu nebolo možné toho času ukladať mu ani súhrnný trest. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri neexistencii žiadnej poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti trest obžalovanému ukladal v sadzbe trestu odňatia slobody podľa 208 odsek 2 Trestného zákona, t.j. od 7 do 15 rokov. Súd však u obžalovaného zistil podmienky pre použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona, pretože mal za to, že vzhľadom na pomery obžalovaného a okolnosti prípadu by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre neho neprimerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest odňatia slobody kratšieho trvania než 7 rokov.

Z hľadiska hodnotenia pomerov na strane obžalovaného súd zohľadnil predovšetkým fakt, že tento je otcom maloletého dieťaťa - Z. V., ktorého matkou je poškodená B. M., pričom ako vyplynulo už z výpovede poškodenej v úvode konania pred súdom, obžalovaný sa o dieťa zaujíma, aktuálne obžalovaný i poškodená dokážu ohľadne plnenia rodičovských práv a povinností spolu komunikovať, podľa vyjadrenia poškodenej plní svoju vyživovaciu povinnosť k tomuto dieťaťu a podľa názoru súdu je v záujme tohto maloletého dieťaťa umožniť obžalovanému svoje rodičovské povinnosti k nemu plniť. Obžalovaný je riadne zamestnaný, zamestnávateľmi hodnotený kladne ako pracovník zodpovedne si plniaci svoje pracovné povinnosti a na pracovisku nekonfliktný. Aktuálne je z výsledkov dokazovania zrejmé, že obžalovaný a poškodená nežijú v spoločnej domácnosti od odchodu poškodenej v januári 2016, t.j. viac ako 5 rokov a okrem posledného incidentu obžalovaného vo vzťahu k poškodenej z 16.05.2016 (kedy neoprávnene vnikol do jej obydľia), nie sú zaznamenané ani poškodenou uvádzané žiadne podobné excesy obžalovaného vo vzťahu k nej. Poškodená navyše žije v novom partnerskom vzťahu. Z týchto dôvodov podľa názoru súdu nie je predpoklad akýchkoľvek ďalších fyzických ani psychických atakov obžalovaného nielen voči poškodenej B. M., ale ani voči poškodenej maloletej M. M., vo vzťahu ku ktorej obžalovaný aktuálne nemá absolútne žiadne väzby ani možnosti kontaktu, keďže táto nežije v spoločnej domácnosti s jej matkou - poškodeniu B. M., ale je zverená do osobnej starostlivosti jej otca a žije aj mimo miesta bydliska obžalovaného, ktorý s ňou nemá žiadny kontakt a nebolo zdokumentované, že by sa o taký za celú uvedenú dobu vôbec pokúšal. Na základe týchto skutočností mal súd za to, že rodinné vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou a jej rodinou sa javia byť vysporiadanými a stabilizovanými. Tak, ako je vyššie uvedené, na obžalovaného sa síce hľadí, akoby nebol súdne trestaný, čím však nezanikol fakt spáchania všetkých vyššie uvedených trestných činov obžalovaného, na druhej strane vychádzajúc zo záverov znaleckého psychologického posudku je zrejmé, že agresivita nie je dominantnou, resp. určujúcou črtou osobnosti obžalovaného a direktívne správanie s prechodom do verbálnej a brachiálnej agresivity sa u neho môže prejavovať pri jeho potrebe sebaapresadzovania v situáciách, v ktorých sa cíti zneistený alebo nedostatočne rešpektovaný, ktoré správanie mohlo byť zvýraznené užitím návykových látok, t.j. aj alkoholom, ako v konečnom dôsledku aj vyplynulo z výpovedí vo veci vypočutých svedkov a korešponduje aj s charakterom neskoršie obžalovaným spáchaným prečinom porušovania domovej slobody. Tieto patologické rysy osobnosti obžalovaného sú však aj podľa znalkyne z odboru psychológie terapeuticky ovplyvniteľné napriek tomu, že vývoj osobnosti obžalovaného je vývojovo ukončený. Uvedený záver znalca bol tak jedným z viacerých dôkazov, ktoré súd viedli k záveru o neprimeranosti hoc najnižšej výmery do úvahy prichádzajúceho trestu odňatia slobody pre obžalovaného.

Súd tiež dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby tiež odôvodňujú aj okolnosti prípadu. Je nepochybné, že obžalovaný svojim činom naplnil znaky skutkovej podstaty predmetného zločinu, ktorý je svojím charakterom aj vzhľadom na dĺžku jeho páchania trestným činom vysokej závažnosti, osobitne s prihliadnutím na fakt, že jeho obeťou bolo aj maloleté dieťa, na druhej strane však súd nemohol neprihliadať na fakt, že v čase rozhodovania vo veci vyhláseným odsudzujúcim rozsudkom od spáchania skutku uplynulo takmer 5 a pol roka, za ktorú dobu sa vzájomné vzťahy obžalovaného i poškodených stabilizovali. Súd v týchto súvislostiach zohľadňoval aj intenzitu obžalovaným voči poškodenej B. M. použitého fyzického násillia (ktorými jej neboli spôsobované závažnejšie zranenia alebo zranenia, majúce charakter čo i len ublíženia na zdraví a vyžadujúce si lekárske ošetrovanie) a charakter prevažne psychického násillia zo strany obžalovaného voči obom poškodeným, u ktorých v jeho dôsledku sa ani podľa záverov znaleckého psychologického

posudku nerozvinul syndróm týranej osoby. U maloletej M. je navyiac pri výchove v harmonickom prostredí (za ktoré výchovné prostredie otca sama označuje) predpoklad vymiznutia konštatovanej u nej neurotizácie.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že u obžalovaného je možné dôvodne očakávať, že nápravný účinok na jeho osobu a tiež účel trestu z hľadiska individuálnej prevencie (výchova obžalovaného a zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti) a generálnej prevencie, splní aj trest odňatia slobody v nižšej výmere než 7 rokov. Súd za dostatočný v tomto smere považoval pri dodržaní limitu podľa § 39 odsek 3 písmeno d) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, pričom súčasne vzhliadol podmienky pre podmiennečný odklad výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu 30 mesiacov za podmienok podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe. Na posilnenie účelu uloženého trestu z hľadiska eliminácie akéhokoľvek prejavu rizikových zložiek osobnosti obžalovaného súd ako špecifickú podmienku probačného dohľadu tomuto uložil obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívať v skúšobnej dobe alkohol a iné návykové látky a súčasne aj povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii (v súlade so závermi znalca psychológa).

Vyhlásený rozsudok bol prijatý nasledovným pomerom hlasov:

- výrok o vine 3:0
- výrok o treste 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).